

Επιστροφή της Ορθοδοξίας στην Σαμψούντα του Πόντου

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

AKSAM

Τεκκεκϋy'de Tunç Çađı'ndan kalma mađara bulundu

11 Kasım 2014 Salı

Samsun'un Tekkekϋy ilçesinde bulunan İlk Tunç Çađı'ndan kalma mađaranın gϋn yϋzϋne çıkartılması için çalıřma bařlatıldı.

Samsun'un Tekkekϋy ilçesinde bulunan İlk Tunç Çađı'ndan kalma mađaranın gϋn yϋzϋne çıkartılması için çalıřma bařlatıldı.

Tekkekϋy Belediyesi tarafından bařlatılan çalıřmalar neticesinde M.Ö. 3000 2000 yılları arasına tarihlendirilen İlk Tunç Çađı'ndan kalma mađara bulundu. Karaperin Mahallesi mevkiisi Adaık Dađı'nda tař merdivenlerden çıkılan mađaranın içerisinde ilk bulgulara gϋre maden ocađı olduđu tahmin ediliyor.

Γράφει ο Νίκος Χειλαδάκης.

Τρεις ελληνορθόδοξες εκκλησίες και ένα ιστορικό αγίασμα έρχονται ξανά στην επικαιρότητα, στην περιοχή του Tekkekϋy, στην Σαμψούντα του Πόντου, μια περιοχή που πριν από την ανταλλαγή των πληθυσμών είχε πυκνό ελληνορθόδοξο πληθυσμό ενώ ήταν από τις περιοχές που υπέστη τα πάνδεινα στην ποντιακή γενοκτονία από τους Οθωμανούς Τσέτες και τα κεμαλικά στρατιωτικά τμήματα.

Όπως αναφέρει σχετικό δημοσίευμα της τουρκικής εφημερίδας, Akřam, οι εργασίες ανάδειξης των τοπικών πολιτιστικών στοιχείων στην περιοχή Tekkekϋy

της Σαμψούντας του Πόντου, είχαν σαν αποτέλεσμα να ξαναβρεθεί ένα ιστορικό ελληνορθόδοξο αγίασμα, καθώς και άλλες τριάντα πηγές που χρησιμοποιούνταν από τον ελληνορθόδοξο ποντιακό ελληνισμό όταν ζούσε στην περιοχή. Αλλά το πιο εντυπωσιακό είναι πως στις εργασίες των ερευνητών αναδείχτηκαν τρεις ελληνορθόδοξες εκκλησίες, που οι Τούρκοι τις ονομάζουν, Altinkaya Kilisesi, (η εκκλησία του Χρυσού Βράχου), Antyeri Kilisesi, (η εκκλησία του μέρους του Όρκου) και η Ak Kilise, δηλαδή η Άσπρη Εκκλησία. Και οι τρεις αυτές ιστορικές ελληνορθόδοξες εκκλησίες αποφασίστηκε να ανακαινιστούν, ενώ μεγάλο πολιτιστικό ενδιαφέρον παρουσιάζει, όπως αναφέρει το τουρκικό δημοσίευμα και τα σπίτια των Ρωμιών που κατοικούσαν στην περιοχή πριν από την γενοκτονία του ποντιακού ελληνισμού και την αναγκαστική έξοδο με την ανταλλαγή των πληθυσμών.

Όπως ανακοινώσε ο ίδιος ο διευθυντής του πολιτιστικού τμήματος της δημαρχίας του Tekkeköy, ο Şeref Aydın, η κοιλάδα του Tekkeköy παρουσιάζει μεγάλο ενδιαφέρον για τις σπηλιές που υπάρχουν οι οποίες παλαιότερα ήταν καταφύγια διωγμών αλλά και ασκητών από την αρχαία ακόμα εποχή ενώ συνεχώς, όπως τόνισε, ανακαλύπτονται και καινούργια πολιτιστικά στοιχεία από παλαιότερες εποχές. Οι περισσότερες σπηλιές βρίσκονταν στο όρος, Tunç Çađı, όπου βρέθηκαν στοιχεία ζωής ακόμα από την προ Χριστού εποχή, γεγονός που δείχνει πως η περιοχή ήταν ανέκαθεν κατοικημένη. Αλλά το μεγαλύτερο ενδιαφέρον έχουν τα χριστιανικά και ρωμαϊκά πολιτιστικά κτίσματα που ανακαλύπτονται σε κάθε βήμα των Τούρκων ερευνητών, όπως οι εκκλησίες, τα ασκητήρια και τα αγίασματα, τα οποία όπως αναφέρεται αφθονούσαν στην περιοχή αυτή του Πόντου. (Özellikle Rumların yaşadığı dönemlerden epeyce eserler kaldı). Ιστορικά, όπως αναφέρουν οι Τούρκοι, η περιοχή περιήλθε στην οθωμανική κυριαρχία το 1200 μ. Χ. και αποτελούσε τοπικό μπεηλίκι ενώ εκεί έζησε ο μουσουλμάνος Şeyh Zeynüddin, που είχε ιδρύσει και τεκέ από όπου πηρέ το όνομα το χωριό.

Η περιοχή αυτή όμως ήταν και μια από τις πιο μαρτυρικές περιοχές του Πόντου κατά τα γεγονότα της μεγάλης ποντιακής γενοκτονίας. Τον Ιανουάριο του 1917, μέσα σε λίγες μέρες κάηκαν στην περιοχή της Σαμψούντας 14 χωριά ολοσχερώς, 4 χωριά κατά το ήμισυ και 26 χωριά κατά ένα μέρος, αφού βέβαια υπέστησαν πρώτα την αιματηρή λεηλασία των Τούρκων. Το ίδιο έγινε και με 16 ελληνικές εκκλησίες και άλλα τόσα σχολεία. Πέρα από αυτά ιεροσυλήθηκαν 6 εκκλησίες και οι άγιες εικόνες, κοσμήματα κλπ. πουλήθηκαν από τους Τσέτες στα παζάρια. Έγραφε τότε σχετικά ο Γερμανός υποπρόξενος στη Σαμψούντα: «Απέλαση και εξόντωση κατάντησαν στα τουρκικά να είναι συνώνυμα, γιατί όποιος δε θανατώνεται πεθαίνει συνήθως από αρρώστιες ή από την πείνα» ενώ όπως αποκάλυψε, «όταν στην περιοχή της Σαμψούντας διορίστηκε ένας νέος Μουτεσαρίφης με την ανοχή

και την προτροπή του άρχισαν άγριες επιθέσεις στον ελληνικό πληθυσμό από την τουρκική αστυνομία και το στρατό, κατά τις οποίες κακοποιήθηκαν και εκτελέστηκαν εν ψυχρώ Έλληνες κληρικοί, βιάσθηκαν γυναίκες, δολοφονήθηκαν άνδρες, γυναίκες και παιδιά.

Σήμερα και αυτό είναι το μεγάλο παράδοξο, μετά από ενενήντα περίπου χρόνια από εκείνα τα μαρτυρικά γεγονότα και από τότε που έφυγαν οι Ρωμιοί, ο «αέρας» της Ρωμιοσύνης και μέσα από τους ίδιους του Τούρκους φαίνεται να δίνει ξανά ζωή στα ελληνορθόδοξα ρωμαϊκά ιστορικά κτίσματα αυτής της περιοχής του μαρτυρικού Πόντου.

ΝΙΚΟΣ ΧΕΙΛΑΔΑΚΗΣ

Δημοσιογράφος-Συγγραφέας-Τουρκολόγος

Πηγή: impantokratoros.gr